

at komme til Maalet. Det er i denne Retning, § 8 indeholder en Besøjselse for Ministeren til at gøre Undtagelse; men Reglen maa være denne. Naar man overhovedet i Læreruddannelsens Interesse vil lægge Bægten paa Undervisningen og paa den praktiske Gennemførelse af Uddannelsen, saa maa en Regel som denne være det almindelige, nemlig at man ikke kan komme til Maalet, ikke kan komme til at indstille sig til Eksamen ad anden Vej. Derfor betragter jeg det Mindretalsforslag, som gaar ud paa at aabne Dørene paa vid Gab, saaledes som det nu er, for Kursus-Indstillingen eller den private Indstilling uden Sikkerhed for en forudgaaende omhyggelig Uddannelse, for at være dræbende for Lovforslagets Princip; jeg maa derfor fraraade, at Folketinget skulde vedtage dette. Det er fremdeles i Betragtning af denne Grundsætning, at der er stillet den Fordring, at det som Regel skal være den hele treaarige Uddannelse, hvortil man er kommen, som man har anset for nødvendig, at det som Regel er den hele Uddannelse, man skal have gennemgaaet, og at det kun er som en Undtagelse, at der kan være Tale om at indstille sig til Eksamen uden dette. Det er altsaa denne Regel, som findes i § 2 i Slutningen, og som Udvalget vel har foreslaaet en Endring i, men en Endring, som ikke berører Forslagets Princip. Det er nemlig en Endring, som angaar Spørgsmaalet om, hvorledes Undtagelsen skal bestemmes. Der har Lands-tinget vedtaget en Maade at bestemme Undtagelsen paa, og Udvalget har foreslaaet en anden. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg foretrækker den af Udvalget her foreslaaede Ordning af Sagen, med Hensyn til Undtagelserne i dette Tilfælde; og jeg vil haabe, at det ikke vil finde Modstand i Landstinget. — Fremdeles er der jo krævet den højere Alder, som ogsaa hele Udvalget har sluttet sig til, fordi en Uddannelse, der ikke skal være en blot Kundstabs-Meddelelse, men skal gaa ud paa en Uddannelse til Lærergerningen, ikke kan tage sin Begyndelse, for vedkommende har naaet en saadan Alder, at han er kommen i Besiddelse af en vis Modenhed. Derfor er det, at Forslaget fremdeles har fastholdt det fra den nuværende Ordning overleverede, nemlig et Aars Forberedelse hos en Lærer. Sagen er, at dette er overleveret fra den nuværende Ordning; men det er maasse mer eller mindre illusorisk under den nuværende Ordning. Det var Tanken i Forslaget, at det ikke skulde være illusorisk under den Ordning, som tilsigtes, men at der virkelig skulde opnaas Erstatning for det, som i og for sig var det rig-

tigste, men som jeg ikke har troet det praktisk at stille Forslag om, men som man mange Steder har, nemlig at kræve, at Seminarieuddannelsen skulde være 4-aarig. Jeg anser det for ugørligt og umuligt under vore Forhold at tænke paa noget saadant. Jeg havde foreslaaet og Landstinget vedtaget den 3-aarige Uddannelsesetid; men man ser derfor nodig, at man giver Afkald paa det Forberedelsesstadium, som ligger forud hos en Lærer, og som, om end man ikke har nogen ubetinget Garanti derfor, dog virkelig kan være særdeles gavnlig for den paagældende, saa at de ikke saa at sige skulde begynde paa bar Bund med ham paa Seminarierne og derved en kostbar Del af de 3 Aar gaa tabt med at gøre sig bekendt med Ting, som den vedkommende burde have tilegnet sig forud. Ganste vist er der ingen Garanti i Forslaget, som det er vedtaget i det andet Ting, og end mindre Garanti er der maaste i Forslaget, som det nu foreligger rettet af Udvalget, for at de Lærere, som saaledes præparere eller forberede til at komme paa et Seminarium, alle ere dygtige dertil. I det oprindelige af mig fremsatte Forslag var det heller ikke en saa udstrakt Afgang, der var Tale om. Man mente imidlertid i det andet Ting, at der ikke kunde være Tale om at sondre mellem Lærere ved de offentlige Skoler, saaledes, at man gav dem et Vidnesbyrd om, at de ikke skulde være dygtige nok til at forberede til dette Hverv, hvad der jo kunde komme i uløselig Strid med, at de overhovedet havde været anset for kapable til at være offentlig ansatte Lærere, og man indskrænkede derfor den nærmere Prøve til kun at gælde Lærere ved de private Skoler, saaledes at det skulde bero paa Skolekommissionens Tilladelse; men nu efter Forslaget skal det alene bero paa Skolekommissionens Ubefaling, og det er noget mindre, men jeg lægger ikke særlig Bægt derpaa, og jeg mener, at Vedtagelsen heraf heller ikke vil blive til Stude for Forslaget, og det kan jeg derfor tiltræde. Hvorvidt det af Hensyn til Forholdene i Kjøbenhavn, som det erede Medlem, der sidst havde Ordet, berørte, skulde være nødvendigt at modificere Affattelsen, ved jeg ikke; men det vil jo Udvalget og Ministeren kunne overveje under 3dje Behandling; men, som sagt, det er i Alanden af hele Lovforslagets Princip, at man beholder dette fra Fortiden overleverede Forberedelsesaar for Seminarister.

Der er grumme mange andre Bestemmelser, som jeg ogsaa senere skal udtale mig nærmere om; men jeg skal dog først endnu gøre opmærksom paa, at det ogsaa er i føl-